

På jagttur til Mayogi-safaris *i Sydafrika*

For et år siden tog fire danske par på jagt efter bl.a. springbuk, bleesbuk, duiker, black wildebeest og kudu nær Port Elisabet, og den tur kom de ikke til at fortryde.

Tekst og foto: Thorkil R. Siem

Vi var fire par, der aftalte, at vi skulle en tur til Sydafrika.

Nemlig Lykke, Dennis, Berit, Henning, Ulla, John, Gitte og jeg.

Først på året i 2010 besluttede vi, at vi skulle til Mayogi-safaris nær Port Elisabet i Sydafrika.

Vi havde hørt, at der var et ophold hos Mayogi med på auktionen hos Nordisk Safari Klub på Jagtmessen i Odense.

Gitte og jeg tog derind, og jeg bød på jagtopholdet og fik det. Gitte og jeg gik om til Per Steen, som er ejer af Vigsbjerg safaris, som også var med på messen. Da vi havde talt med ham, sagde han, at der lige var en, vi skulle møde. Det viste sig at være Arno – den ene af brødrene, der ejer Mayogi-safaris.

Vi fik en hyggelig sludder med Arno, og det blev aftalt, at vi skulle af sted i februar 2011.

Vi skulle flyve fra Kastrup til Paris. I Paris skulle vi med den store Airbus 380 til Johannesburg, hvor vi så skulle vi skifte fly til Port Elisabet.

Henning, Mattew og trackeren med Hennings Blesbuk

Her blev vi modtaget af Dirk - den anden af brødrene. Og så var det bare af sted til jagtfarmen Mayogi, som ligger helt ude i ingenmandsland, mellem to bjergformationer, i et hegnet område på 25.000 hektar.

På Mayogi blev vi budt velkommen af vores kommende P.H.'er og tracker for den kommende jagtuge. Vi fik travlt med at få pakket ud, så vi kunne komme ud og skyde rifler ind, så vi var klar til næste morgen.

John og Henning fik hver en 3006, og jeg fik en 7 mm. R.M. . Jeg skulle skyde ind først, men der var noget galt med riflen, så jeg fik lov til at låne Dirks private 2506. Jeg kendte ikke den kaliber udover, at jeg vidste, at den var noget mindre end min egen, men Dirk forsikrede mig om, at den var ok.

Efter indskydningen kørte vi en tur rundt på savannen og så både springbuk, black wildebeest, steenbuk, kudu, sabelantilope og hvid bleesbuk m.m.

Vi stod op kl. 4.45 og spiste morgenmad. Så fik vi tildelt vores P.H. og tracker. Min P.H. hed Shane, og trackeren hed Poker. Hennings P.H. var Mattew, og Johns var Dirk, og Dennis var med som fotograf.

Shane, Poker og jeg kørte ud for at se efter springbuk og black wildebeest. Henning var også efter springbuk i samme område. Vi startede i modsatte ende af området i forhold til Henning

og Matthew. Vi fik hurtig kontakt med den første springbuk, men den var for lille, så vi pürschede videre og så flere, mens vi gik rundt, men stadige for små. Så fik vi øje på en enlig black wildebeest tyr, den blev vi enige om, at vi skulle prøve at pürsche os ind på. Da den stod i noget tæt bush, skulle det være muligt at komme tæt på. Men sådan skulle det ikke gå, for der kom en stor flok springbukke bagfra, så vi gik i dæk bag en lav busk. Den første i flokken var en stor, flot buk, men den ville ikke stå stille længe nok til, at det var forsvarligt at skyde til den. Men den tredjesidste i flokken på ca. 70 dyr var noget større end den første, og den stod stille længe nok til, at jeg kunne give den en perfekt halskugle, den gik ned i knaldet.

Så skulle vi se, om vi kunne finde en stor black wildebeest til mig. Da vi havde pürschet et stykke tid, fik Shane øje på en lille flok tyre, der stod oppe på en bakketop. Der var seks tyre i alt, og der var en stor imellem. Så vi pürschede tættere på op ad bakken. Da vi var ca. 250 m fra dem, fik den store tyr mistanke om, at vi var der. Den stillede sig med front til og så ned mod os, vi ville gerne noget tættere på. I det samme lød der et skud fra Henning. Nu kunne vi komme noget tættere på, den

vendte igen fronten til. Shane sagde til mig, at jeg skulle skyde den lige der, hvor de lange hår på brystet starter, og det gjorde jeg så. Tyrene stak alle i løb væk fra os, men da de kom et stykke væk fra os, var der stadig fem tilbage i flokken. Shane sagde, at Poker havde set tyren vælte efter en kort spurt på ca. 50 m. Vi gik så frem til tyren og fik taget trofæbilleder. Shane kom med bilen, vi fik tyren læsset og kørte tilbage til farmen. Henning havde skudt en god springbuk. John havde skudt en god bleesbuk.

”Tyrene stak alle i løb væk fra os, men da de kom et stykke væk fra os, var der stadig fem tilbage i flokken.”

Om eftermiddag var Gitte, Dennis og Lykke med mig, og vi fik en god impala. Henning og Berit var også kommet med en stor impala. John og Ulla havde ikke haft heldet med sig.

Dag 2 kørte vi fra farmen lidt i seks til et område, hvor der skulle være blandt andet kudu og bushbuk. Men da vi kom ud til området, var der tåget op ad

bjergene, så vi satte os til at vente på at den skulle lette. Da tågen begyndt at lette, pürschede vi hen langs med bjergene, stille og rolig gik vi opad. Vi så bagdelen af flere kudu, der var på vej op ad bjerget, fordi de havde set os først. Da vi var kommet en 1/3 op ad bjergene, fik vi øje på en kudu, som ikke havde hverken set eller hørt os, men den stod også halvvejs oppe på bjerget ca. 170 m fra os. Jeg fik et godt fast anlæg ved hjælp af skydestok og Shanes skulder. Skuddet lød, og kudu'en gik ned i knaldet. Vi stod et stykke tid og ventede på, om den skulle rejse sig igen, men det gjorde den ikke. Poker gik op mod den. Shane tog riflen for at hjælpe mig, da vi skulle til at gå op ad bjerget for at se kudu'en. Men lige som Shane havde fået riflen, råbte Poker noget, og vi kunne se, at kudu'en var kommet op på forbenene, så Shane var hurtig til at give den et halsskud, og den blev liggende.

Da vi kom frem, kunne vi se, at min kugle havde skudt ryggen over på den, så det var derfor den var gået ned i knaldet. Poker og jeg blev oppe på bjerget ved kudu'en, mens Shane gik ned til bilen for at køre til farmen efter hjælp til at slæbe kudu'en ned. Da Poker var færdig med at brække kudu'en, nød vi en cigar, som jeg havde taget med, hvis det skulle lykkes at få en kudu. Vi sad og hyggesnakkede og nød naturen, der var kun fuglefløjt at høre. Vi så en ørn komme flyvende. Vi talte om, at det var godt, at det stadig var lidt diset, for ellers var vi blevet skoldet, da det allerede var godt varmt. Efter godt 1 ½ time kom Shane tilbage sammen med to af gutterne fra farmen, som skulle hjælpe med at få kudu'en ned ad bjerget. Det gik nedad ud og ind mellem store figenkaktusser og buske med små og store torne på. Men efter lidt over

Overlevede riflen den lange tur? Forfatteren på indskydningsbanen før jagten kan påbegyndes.

en time kom vi endelig ned fra bjerget i god behold. Der blev taget trofæbilleder af kuduen og hjælperne. Jeg sagde til Shane, at det her skulle fejres om aftenen, når vi var færdige med at gå på jagt. For jeg havde taget en flaske Talisker whisky med til at fejre det. På farmen blev jeg ønsket tillykke med kuduen af de andre. Henning havde skudt en god bleesbuk, og John havde ikke haft heldet med sig.

Dag 3 skød Henning en god duiker, men han måtte skyde igennem en agave for at få den. Han skød også en god bleesbuk. John skød en god springbuk og en god gammel kudu på ca. 14 år lige som min fra dagen før. Jeg skød en god bleesbuk på en super pürsch og senere en god duiker.

Dag 4 var Henning lidt rystet, for først havde han skudt forbi til en kudu tidligt om morgenen, så var de kørt ud for at se efter en black wildebeest, de havde set og fundet. Men han havde skudt forbi igen. Så det blev bestemt, at han efter frokost skulle skyde ind på ny. John havde skudt en duiker. Henning var heldig, for han fik en rigtig stor black wildebeest og en god kudu, efter han havde skudt ind på ny. John kom hjem med en rigtig stor impala. Jeg havde ikke heldet med mig

Dag 5 fik John en god steenbuk. Henning tog sig en fridag og var med pigerne på udflugt. Under aftenmaden spurgte jeg Dirk, om det var muligt at lave en aftensafari. Han talte lidt med Shane og Matthew for at arrangere

turen. John og Ulla ville gerne med, og da vi var færdige med at spise gjorde vi os klar til turen.

Imellemtiden havde Shane og Matthew gjort bilen klar. Da vi kom op i bilen, gav Shane mig den riffel som jeg plejede at skyde med. Men jeg tænkte, at det bare var fordi Shane ikke ville gå ind på sit værelse med den. Vi kørte fra farmen kl.21.00 og det var rigtigt mørkt. Matthew stod på ladet sammen med os og lyste med en kraftig lygte. Vi så mange kudukøer og nogle få kudutyre, duiker, steenbukke og impala og Afrikas eneste kænguru, som Shane sagde, inden han stod ud af bilen og begyndte at løbe efter en af dem. Han var lige ved at fange den, da den løb om bag en busk, så den kom ud af lyset, og Shane faldt i et lille hul. Han kom til-

John, Ulla, Gitte og jeg med min bushpig, et trofæ som mange drømmer om.

bage lidt forslået, og grinende fortalte han, at det ikke var en kænguru, men en springhare.

”Skuddet faldt, og grisen blev væk bag en busk. De andre troede ikke jeg havde fået den.”

Da vi havde kørt i ca. 1 time, spurgte Shane og Matthew, om vi ville køre mere eller om vi ville hjem til farmen. Vi sagde alle ja til at køre mere. Pludselig råbte Shane: ”Thorkil, get your riffel, get your riffel.” Jeg blev en smule forbavset, for jeg troede ikke, vi skulle jage noget. I en fart fik jeg så fat på riflen og fik en patron i kammeret. Da jeg var klar, kunne jeg se, at der løb en grå skygge i lyset et stykke foran bilen, så jeg spurgte Matthew, hvad det var. Han sagde, at det var en bushpig, og at jeg skulle skynde mig, hvis jeg

skulle have den. Så jeg fik riflen op i en fart, men jeg kunne ikke finde den i kikkerten lige med det samme.

Men pludselig kom der en grå skygge ind i kikkerten, og så var det bare at svinge igennem, for der var fart på. Skuddet faldt, og grisen blev væk bag en busk. De andre troede ikke jeg havde fået den. Vi kørte hen til busken, og her lå bushpiggen lige midt på vejen og var stendød. Men Shane var ikke helt sikker, så han tog riflen og gik lige så stille hen til den og prikkede den i øjet med løbet og åndede lettet op.

Så var alle glade, og Shane og Matthew var helt vilde. De sagde, at det var en rigtig stor og gammel bushpig. Da jeg kom rigtig tæt på grisen, sagde jeg, at den godt nok var grim, men den skulle hovedmonteres, men så var der en bagved mig, der sagde, at det skulle den godt nok ikke.

Vi tog trofæbilleder og kørte videre og så en genet. Shane spurgte, om jeg ville skyde den, men det takkede jeg nej til, da jeg mente, at riflen var for kraf-

tig. Omkring kl. 23.00 var vi tilbage på farmen igen. De andre var gået i seng, og så måtte vi jo selv fejre bushpiggen og den gode tur. Shane og Matthew kom lidt senere, for de skulle lige om og vise bushpiggen til Dirk. Da de kom tilbage fortalte de, at Dirk havde sagt, at det var nummer to bushpig, der var skudt på almindelig jagt der i 10 år.

Det blev sent, inden vi kom i seng den nat.

Dag 6 skød Henning en blue velvet monkey. John skød en god mountain reedbuk. Jeg skød en rigtig stor steenbuk efter en god pürsch.

TAK til ALLE der var med for en SUPER GOD tur til Mayogi. ■